

SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Pre pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 glđ., za pol leta 8 glđ., za četrt leta 4 glđ., za en mesec 1 glđ. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 glđ., za pol leta 6 glđ., za četrt leta 3 glđ., za en mesec 1 glđ. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 glđ. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inzerati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 185.

V Ljubljani, v torek 16. avgusta 1892.

Letnik XX.

I. slov. katol. shod.

Slovesno se je minoli četrtek završil tretji avstrijski katoliški shod v Linceu. Ondi je podpredsednik shodu, kanonik Klun, naznanil zborovalcem, da tudi Slovenci konec tega meseca priredé katoliški shod v Ljubljani. Vedno bližje je torej čas, ko bo bela Ljubljana pozdravljala v svoji sredi verne Slovence od blizu in daleč ter na slavnostnih zborovanjih katoliškega shoda. kazala svetu svoje katoliško lice.

Priprave za ta shod je dovršil glavni pripravljalni odbor s pomočjo lokalnih odborov, razdeljenih po raznih slovenskih pokrajinah. Sedaj ima vse delo v rokah odsek za vnanje priprave, ki ima oskrbeti vse potrebno, da Ljubljana tudi ob tej slavnostni priliki pokaže svojo starodavno znano gostoljubnost.

Glavni pripravljalni odbor za I. slovenski katoliški shod je kot zastopnik vernih Slovencev, vsikdar zvesto udanih namestniku Kristusovemu, svetemu Očetu, sporočil v Rim papežu Leonu XIII., da tudi Slovenci osnujejo katoliški shod, kakoršne sploh Leon XIII. ob mnogih prilikah priporoča vsem katoliškim narodom. Ob enem je prosil pripravljalni odbor shodu papeževega blagoslova, ki naj bi spremljal delo katoliškega shoda. — Na to svoje pismo je prejel dne 13. avgusta odbor milostno pismo, doposlano prevzvišenemu knezoškofu ljubljanskemu kot pokrovitelju za I. slov. katoliški shod. Pismo slove:

Prevzvišeni in prečastiti gospod!

Prejel sem pismo, poslano mi nedavno od Tvoje prevzvišenosti, ter nemudoma izročil svetemu Očetu priloženo udanostno pisanje, katero je obsegalo sporočilo o shodu slovenskih katoličanov, ki se bo sešel v kratkem v ljubljanskem mestu. To sporočilo je bilo jako ljubo sv. Očetu, ki upajo, da bo ta shod veliko pripomogel v prospan: katoliške stvari med Slovenci. Zate prosijo sv. Oče zborovalcem božje pomoči in jim

milostno v ljubezni podelé prošeni apostolski blagoslov.

Ko naznanjam to z veseljem Vaši prevzvišenosti, izražam ob jednem čutila svojega posebnega spoštovanja in prosim vse dobro od Boga.

Tvoji prevzvišenosti

V Rimu, 11. avgusta 1892.

preudani

M. kardinal Rampolla m. p.,
papežev državni tajnik.

Prečast. gosp. Jakobu Missia,
škofu ljubljanskemu

v Ljubljani.

Potrjeni z blagoslovom božjim se bomo gotovo s tem večjo radostjo udeležili katoliškega shoda v Ljubljani, v trdni nadi, da bo delo, katero blagoslavlja Bog sam po svojem namestniku, gotovo obrodilo najlepših sadov za slovenski narod.

* * *

Načrti resolucij.

V naslednjem objavimo konečno vrejene resolucije, kakeršne bo predlagal po svojih poročevalcih pripravljalni odbor na katoliškem shodu in o katerih bodo zborovalci v posameznih sekcijah razpravljali in sklepali:

Sekcija I: Šola.

Ker se dobra ali slaba bodočnost Slovencev opira na dobro ali slabo vzgojo naše mladine, izjavlja I. slovenski katoliški shod v tem oziru naslednje:

I. Gledé ljudske šole.

1. Katoliški stariši so po vesti dolžni, svoje otroke vzgajati in podučevati po načelih sv. katoliške cerkve. Ker pa ne morejo sami zadostno vzgajati in podučevati svojih otrok, in ker imamo z druge strani v Avstriji prisilno državno šolo, zahteva I. slovenski katoliški shod za katoliške otroke katoliške javne ljudske

šole in katoliške učiteljske pripravnice v smislu izjave avstrijskih škofov v gospodski zbornici dne 12. marca 1890.

2. Prvi slovenski katoliški shod zahteva, da najvišja uprava postavi ljudsko šolo in učiteljske pripravnice na edino pravo pedagoško-didaktično podlago materinega jezika, kakor to zahtevajo državno-osnovni in šolski zakoni, da je torej učni jezik na solah, Slovincem namenjenih, slovenski. Zato katoliški shod tudi zahteva, da se umaknejo temu nasprotni učni načrti za male šole, kakeršni se nahajajo zlasti po slovenskem Koroškem ter smatra vsako drugačno vredbo ljudskih sol kot nepostavno. Katoliški shod nadalje zahteva, naj visoka šolska oblastva v vseh deželah, koder bivajo Slovenci, to je po Štajarskem, Koroškem, Kranjskem in Primorskem, iz pedagoško-didaktičnih vzrokov skrbé tudi za slovenske manjšine tako, da se povsod, kjer se nahaja postavno število slovenskih otrok, osnujejo katoliške javne ljudske šole s slovenskim učnim jezikom.

3. Prvi slovenski katoliški shod izreka željo, naj deželni zbori, kateri zastopajo kraje slovenskih volitev, prenavedijo — kot nekak prehod do boljšega — naše šolske postave v takem smislu, kakor so si jih priredili vrlji Tirolci; dalje naj se poskrbi, da bodi poduk v ljudskih solah praktičen ter nam vzgajaj dobrih gospodarjev, vrljih gospodinj in pridnih delavcev; osobito pa naj se vredijo ljudske šole tako, da se, kjer le možno, delijo otroci po spolu zaradi npravnosti in primerniše razdelitve učne tvarine.

4. Dokler se nam pa naše opravičene zahteve ne spolnijo postavnim potom, smujejo naj se katoliške zasebne, zlasti redovne ljudske šole ter naj se v prvi vrsti ustanovi slovensko katoliško učiteljsko semenišče v Ljubljani in, ako možno, tudi slovenska katoliška pripravnica s pomočjo družbe sv. Cirila in Metoda, katera se v ta namen toplo priporoča, ter z drugimi radovoljnimi darovi in prispevki zadevnih deželnih zastopov.

5. Vsem redovnikom in redovnicam, ki delujejo za krščansko vzgojo slovenske mladine,

LISTEK.

Čičonov zvon.

Priobčil H. Majar.

(Dalje.)

Brez zvonu ne bi vedeli, koliko je ura, ne bi zuali pravi čas prispeti k službi božji. In ta glas naj umolkne za zmiraj?

Ne izgovarjajte se, da ste revni; naši predniki so postavili zvonik, pripravili zvon vanj, oni tudi niso bili jara gospóda, siromašni kmetje so bili, kakor vas večina. Učiti vas hočem, kako delajte, treba vam je le srca in volje. Kadar greš iz vinograda, naloži kamen, če si velik, zadeni velik kamen, če si majhen, pa majhen. Gredeč z vosom mimo potoka, naloži polno peska. Apana se bo našlo, dobrotnikov ne bo manjkalo. Gospod pravi: „Pomagaj si sam in jaz ti bodem pomagal.“ Naš milostivi gospod škof je tudi obljubil, da bo pripomogel, kar bo v njegovih močeh. Delali bomo vsi skupaj; jaz tudi od ložirših kelih, bom gledal, da primem za delo. Postavili bomo večji zvonik, in če Bog in pa Majka božja leto osorej, o prazniku Marije, Karmelske, bomo zvonili z lepšim zvonom. Pokažite, da ste vrlji

ljudje. Kdor hoče imeti prostor v hiši božji v nebesih, pomagaj graditi hišo božjo na zemlji.

Ljudje so stikali glave, šepetaje si. Župnikov govor je bil kakor zlato; s svojim govorom je postavil temelj zidanju. Óditi se je, da dobremu stari ni ušla niti besedica óčitanja zoper onega, ki so ga vsi poznali začetnika vse nesreče.

To je pridržal sam sebi, da bo namreč potrebno sam povedal Čičonu. Uprav zato je bil danes prišel.

Peregrin je imel za Čičona govor pripravljen, razdeljen na dva dela: v prvem ga je hotel nagniti, naj obilno donaša za stavbo, v drugem pa mu je hotel odgovoriti čezmerno pitje; drugi del je bil vsekako potreben, če ga je hotel ogréti za prvega.

Župnik je tako umoval: če ga ne spravimo iz „zlatega leva“, kamor je Čičon navadno zahajal, poglal bo vse po grlu; če pa „zlatega leva“ popusti, bo dal, in pa mnogo, zakaj Čičon ima dobro srce.

Župnik stopi v hišo brez hude misli, brez vsake nejevolje, povsem dobrovoljno, pa dene:

„Dober dan, Čičon! Neki račun imava danes malo pregledati, sevéda, kot dobre prijatelja, saj veste.“

„O, že vé, kam merite!“ odvrne messr.

„Pomirite se; vsaki nesreči se najde pomočka in tega bova poiskala.“

„Če kanite govoriti o zvonu, ne vé, družegá pomočka, kakor butati z glavo v zid. Zvon je ubit, in kar je ubito, je ubito. Vézati se ne dá, krpati ne.“

„I pa to vsi vémo! Žal, da je tako!“

Don Čičon je imel med drugimi slabostmi tudi to, ki jo imajo premožnejši po vaséh, nekáki gošpodje, da ne táje možatosti pred župnikom, da só nekam samosvestni, rekel bi, napuhneni in kljubljivi, in da se ne zavzemajo radi za stvari, katerih niso oni predložili. Kar se tiče zvana, bil je sklenil, da ne dá ničesar, to pa zato, da ne bo videti, kakor bi bil on krivec. Zato je odgovoril:

„E, pa naj se drugi napravi. Kadar bo gotov, takrat tudi jaz kaj utegnem privreči.“

„Dobro! Dajte, da vidimo. Vi ste izmed najpremožnejših v vasi.“

„O tem ne govorite, don Peregrin. Praznik je minol, nisem več prednik bratovščini. Bódi zdaj prazničar, kdor hoče.“

„No, to je lepo,“ udari krepkejšo struno Peregrin, „to je lepo! Vi ste škodo napravili, plačuj pa jo drugi.“

„Škodo? Plačuj? Plačujem naj, kar je črv zakrivil? Za tako žival bóm plačeval?“

izreka katoliški shod priznanje in zahvalo za tako požrtvovalno in uspešno delovanje; ob enem pa toplo priporoča njihove šolske zavode.

6. *Katoliški shod priporoča slovenskim učiteljem in katehetom ter vsem drugim vzgojivcem slovenske mladine, da naj si ustanovijo katoliško učiteljsko društvo.*

II. Gledé srednjih šol

zahteva katoliški shod:

1. Naj se državne srednje šole, gimnazije in realke tako preustrojé, da se ne bode na njih ne le nič podučevalo, kar bi nasprotno veljalo vsakemu prepričanju katoličanov, marveč da bodeta tudi na njih vsa vzgoja in ves poduk dejanski povspeševala katoliško versko mišljenje in življenje naše mladine.

Razun tega izreka katoliški shod željo, da se osnuje s časom svobodna katoliška gimnazija, združena s odgojilnim zavodom, s slovenskim učnim jezikom.

2. V poživljenje verskega duha srednješolske mladine naj se zopet vpeljejo vsakoletné duhovne vaje in naj se mladina pridno zbira v Marijine družbe ali kongregacije.

3. Vsem šolskim oblastvom, oziroma mestnim gospodkam in vsem mladolinjubom se toplo priporoča, naj skrbno pazijo na vedenje dijakov zunaj šole, posebej na dijaška stanovanja, da se bodo dijaki tudi doma versko-nravno vzgajali.

III. Gledé visokih šol.

1. Ker ni upati, da bi se sedanje visoke šole kmalu preosnovalé v verskem smislu, ali da bi se ustanovljale nove državne visoke šole, osnovane na podlagi katoliške vere, podpirajo naj Slovenci društvo za ustanovitev svobodnega katoliškega vseučilišča v Solnem Gradu, od katerega pričakujemo, da bo de zasnovalo nekaj slovenskih vseučilišnih stolic.

2. *Katoliški shod priporoča, naj se ustanovite za slovenske visokošolce na Dunaji in v Gradcu posebni katoliški dijaški društvi po vzgledu dunajske »Avstrije« pod pokroviteljstvom odličnih slovenskih katoličanov.*

Bodočemu vednostnemu društvu pa bodi skrb, v dogovoru s pokrovitelji imenovanih društev, za podporo slovenskim visokošolcem, oziroma ustanovitev potrebnih »zavetišč«, v katerih naj se bi skrbelo za versko-nravni napredek slovenske akademiške mladine ter vzbujalo v njej in množilo katoliško mišljenje in življenje. (Dalje sledi.)

Carina od italijanskih vin.

Državnega zakonika zadnja številka je objavila ministersko naredbo o izvršitvi točke 5. končnega protokola III. k tarifu B trgovske pogodbe z Italijo. Po tej pogodbi ima italijanska vlada pravico, ako določi za uvožnjo vin carino 5 frankov 75 cent., da se od italijanskih vin, ki se v sodčih po suhem ali po morju uvažajo v avstro-ogerske dežele, pobira carina 3 gl. 20 kr. per 100 kg. Italijanska vlada je znižala carino od tujih vin, in „ipso facto“ stopi v veljavo s 27. dnem avgusta carina pri uvažanju italijanskih vin.

Ta naredba določa, da se morajo, pri uvažanju navadnega italijanskega vina pridejati spričevala, da so pridelki iz Lombardije, Benečanskega, Neapoli-

tanskega, Sicilije in Piemontskega. Ta spričevala morajo dajati avstro-ogerski konzulati v teh pokrajinah, ali pa dotično okrajno oblastvo, v tem drugem slučaju pa mora konzulat potrditi spričevalo. Vsa vina pa morajo biti iz pristnega svežega grozdja.

Carinski uradi se morajo prepričati, ali so prava vina in da pri 12 stopinjah R. toplote nemajo alkohola nad 15%, prostornine (piemontska vina 12%); vsebina kalcij-sulfata ne sme presežati 2 gramov v litru, gipsa (sadre) pri preiskavi vina ne sme ostajati. Carinski uradi dobé natančna navodila za take preiskave; če se pokažejo razlike v teh minimalnih mejah, morajo poslati poposkušnje vin domačim vinarskim poskuševališčem, da kemiško preiščejo vina. Proti 20 gl. uvozne carine se morejo pustiti čez mejo na željo stranke ta vina, ki se pozneje preiščejo. Množine pod 100 kg pa se morejo proti carini 3 gl. 20 kr. brez preiskave pustiti čez mejo.

Ministerska naredba torej jasno določuje vse pogoje za uvažanje italijanskih naravnih vin. Na eni strani varuje koristi vinorejcev in fiskusa, na drugi strani ne dela sitnostij importérjem, ker proti višji carini dovoljuje uvožnjo brez dognane preiskave in množine pod 100 kg proti znižani carini celo brez preiskave. Tako vladna pojasnila.

Kakor čujemo, nakupili so avstrijski vinotržci že mnogo italijanskega vina in naša domača vina padajo v ceni, kar gotovo ne bode v korist vinorejcem.

Politični pregled.

in altopma V Ljubljani, 16. avgusta.

Notranje dežele.

Vrejenje valute. Avstro-ogerska banka je že začela nakupovati zlato, in sicer s prvega v manjših množinah. Pričakuje se pa v kratkem več zlata. Sedaj ga še nekateri bankirji držé, ker upajo zboljšanja cene. Ker pa ni potrebno, da bi banka hitro zlato pridobila, je vendar upati, da ga dobi še po ugodnih cenah.

Pražak. „Politik“ piše, da je z odstopom barona Pražaka za Čehe izgubljena državno-pravna pozicija v ministerstvu, katero so bili po večletnem prizadevanju dosegli l. 1879. Minister za češke dežele se je tedaj imenoval, da so potem Čehi vstopili v državni zbor. Staročeski list pa piše, da naj na Dunaju nikar ne mislijo, da bi Čehe pridobili, da vsprejmo dunajske punktacije nepremenjene, če se jim obljubi, da se bode imenoval nov minister za Češko. — Nemški liberalni listi se pa nadejajo, da se Pražaku naslednik še ne bode tako hitro imenoval.

Ogersko. Kako se na Ogerskem postopa pri volitvah, pokazalo se je te dni v Szegedinu. Bila bi imela biti volitev. Oglasila sta se tudi dva kandidata. Predsednik volilne komisije je pa takoj spoznal, da ima opozicija večino, in je odložil volitev, češ, da ni dokumentarično dokazano, da imata oglašena kandidata tudi volilno pravico. S tem se je volitev odložila in vladna stranka je dobila čas za agitacijo. Opozicija bode seveda v zbornici zaradi tega interpelovala vlado, ker predsednik komisije po zakonih nema pravice preiskovati, ali ima kandidat volilno pravico. To je stvar dotične parlamentarne komisije, ki volitev tacega kandidata kar razveljavi.

Vnanje države.

Rusija. Ministerstvo notranjih stvari je ukazalo, da imajo tisti, ki so lani dobili posojila iz državne blagajnice zaradi slabe letine, to posojilo letos povrniti. V plačilo se pa vzame namesto denarja tudi žito. Ker tudi letos ni v Rusiji posebno dobra letina, bode ta ukaz vsekako hudo zadel prebivalce nekaterih krajev. — O tem se je že mnogo govorilo, kdo bode soproga ruskega carjeviča. Imenovale so se že razne nemške, črnogorske in grške princezinje. Dolgo časa se je mislilo, da bode pruska princesinja Marjeta, najmlajša hči cesarja Friderika. Stvar se je pa razdrila zaradi verskih pomislekov. Sedanji nemški cesar ni maral privoliti, da bi princesinja pred poroko vstopila v pravoslavje. Sedaj se pa imenuje kot nevesta carjevičeva in bodoča ruska carica devetnajstletna princesinja Batilda, hči schaumburg-lippskega vojvode Viljema in sestra vrtemberške kraljice. Njen brat je bil šel k zlati poroki danske kraljeve dvojice v Kodanj, kjer je v imenu svojecev pozdravil rusko carsko rodbino.

Turčija. Umrl je v prognanstvu turški maršal Sulejman paša. Pokojnik je bil rojen 1838. leta v Traciji. Vzgojen je bil v turški vojaški šoli. 1854. leta je vstopil v vojsko, 1862 l. je postal stotnik, tri leta pozneje pa batalijonski poveljnik. Pozneje je bil profesor in ravnatelj vojaške šole. Udeležil se je zarote proti sultanu Abdul Azizu. 1875. leta je postal divizijski general. Bolj znan je postal prihodnje leto, ko je zmagal večkrat Srbe, vzel Djunis in Aleksinac. 1877. leta je dobil glavno poveljništvo v Bosni in Hercegovini. Bil je pa poklican na pomoč turški vojski v Rumeliji in prodril s svojo vojsko skozi Črno Goro. Na potu skozi Črno Goro zgubil je bil jako veliko ljudi. Pozneje je poskušal čez Šipkin prelaz priti Osmanu paši na pomoč, pa se mu ni posrečilo. V sedemnajstih naskokih je zgubil veliko tisoč vojakov. V januarju 1878. leta je bila njegova vojska razbita pri Plovdivu. Po končani vojski so ga postavili pred vojno sodišče in obsodili v petnajstletno ječo in zgubo generalstva. Sultan je pa kazen premenil v prognanstvo v Mezopotamijo. Mezopotamijsko podnebje mu pa ni ugajalo in je že dalje časa bolehal ter te dni umrl v Bagdadu.

Nemčija. Konservativci so zadovoljni, da je odstopil minister Herfurth. O odstopu ministra notranjih zadev je bilo več povodov. V neki stvari se je bil spril z berlinskimi policijskim predsednikom in je cesar razsodil proti njemu. Vidi se, da cesar še vedno osebno močno vpliva na notranje in vnanjo politiko. Novi vodja ministerstva notranjih stvari, grof Eulenburg, bode pred vsem občinski red izvajal v konservativnem duhu. Seveda velikih nad konservativci ne smejo gojiti, ker liberalec Miquel ima še vedno silen vpliv v ministerstvu. — Razstave v Berlinu ne bode. Pruska vlada se je izrekla proti njej in s tem je vsa stvar pokopana. V Berlinu se boje, da bi razstava ne zaostala daleč za ameriško in francosko, zato je pa rajši ne priredé. Nekoliko so pa tudi finančni pomisleki. Profesor Releau, kateri je veččak v industrijskih zadevah, pa opuščanje razstave v nekem berlinskem listu imenuje narodno nesrečo. Po njegovem mnenju se nemška industrija nikdar ne bode zadostno povzdignila, če ne bode nobene razstave.

Srednja Azija. Rusija je imenovala tibetskega potovalca Grončevskega načelnikom okrožju, katerega središče je Oš v ruski pokrajini Ferhana. Oš je blizu Pamirja in od tod se bodo lahko začele vojne operacije. Zaradi tega so pa nastavili tukaj moža, ki razmere v vseh sosednih krajih dobro pozna. Rusi baže nameravajo Kitajcem vzeti Kašgar,

„Tega ne pravim.“

Čičon nadaljuje ponosneje:

„Družinski oče sem, to veste. Zvon je bil krivo obešen, les trhljen, tepci so ga vlekli na vse strani. Kaj morem jaz, če je zvon pal, kamor je pal? Jaz mu nisem rekel.“

„Ne trdim jaz tega; ne pravim, da ste krivi, niti, da ste nekrivi. Besedila, Čičon, se pač ne bodeva. Veste, jaz sem bil celó prvi, ki sem govoril za vas. Vsa vás je vas krivila, a jaz krivde niti z besedico nisem podpiral. Rekel sem le: „E, kaj hočemo, nesreča je. Hotel sem vam povedati, da čisto nedolžen tudi niste, da torej obilnejše sezite v mošnjico.“

Kar sem napačnega storil, to vem. Meni ni bilo treba prazničariti, bratovščini načelovati. To je napaka, to je nesreča, ki sem jo storil.“

„Tako ne smete govoriti,“ dene župnik nekoliko pogret. „Še tega se manjka, da mi kdo tako govori. Takih besed ne trpim, nisem človek za to! To veste.“

Čičon izprevidi, da je šel predaleč, zato okrene: „Nisem govoril, da bi koga žalil! Bog ne prizadeni! Rekel sem le, da je bila nesreča, ker sem prevzel predništvo pri bratovščini, ko je dosti drugih.“

„Ne, don Čičon, ne! Napaka tiči drugje. Bra-

tovniki so vas volili, vi ste volitev vsprejeli, jaz potrdil, in pravo ste storili, in denar ste dobro obrnili, tako pravijo vsi. Veste, kje je kljuka? Kljuka je v vinu!“

„Če je kljuka v vinu, bodi,“ odvrne Čičon, zadet na najobčutljivejši strani. „Če človek malo več pije, potlej tudi ne vé, kaj dela.“

„Takoisto je. Pa če človek pije, pa še ni opojen, to prav dobro vé. v kako nevarnost se podaja, in potlej je odgovoren za vse nasledke.“

„Tu ne gre za vino ali ne-vino; tu je govor o zvonu. Jaz nočem, da mi vas poreče: „Aha, obsojen si bil, zvon si napraviti moral.“ Uprav zaradi tega se umikam.“

„Veste, Čičon, stvar je taka-le: Jaz sem vaš župnik, in kot tak vas spominjam na dvoje. Prvič prav dobro storite, če se pokažete velikodušnega do cerkve, že zato, da vržete pepela na ogenj; drugič bi bila svota v kratkem skupaj, ko ne bi zahajali v „zlatega leva“; ob enem bi ponehala pohujšanje v vasi, pa tudi vaši opravki bi se bolj obnašali. . . .“

„Moji opravki so moja stvar.“

„Ali vi pozabljate najboljšega opravka, vaše duše!“

„Moja duša je moja stvar.“

„Ne, stvar je naju obeh. Dušni pastir mora govoriti resnico, kakor Bog zapoveduje. Ne bodite

svojejavni. Malo pomislite, pa bode videli, da imam pravo, popolnoma pravo. Nočem vam ničesar nakladati, vse prepuščam vaši dobri volji.“

„O kaj pa! Troški na troške! Za praznik sem že toliko izmetal. Novih darov mi v misel ne jemljite. Don Čičon ne dá nič.“

Župnik videč slabo voljo, reče:

„Tirjalca vam ne pošiljam v hišo. Delajte, kakor hočete. Vedite pa, da Bog tirja svojo čast. Vi morete storiti dvakrat dobro, ali pa dvakrat hudo. Volite.“

„Čemu pa drugi nič ne storé?“ vpraša osorno Čičon.

„Vsi bomo delali, vsaki bo storil nekaj; ne dvojite!“

„Če bo vsaki kaj storil, dobro, potlej mene ni treba. Ne mešam se več v cerkev.“

„Tako? Nočete se več starati za cerkev? „Zlati lev“ bo vaša cerkev? Dobro, dobro! Bog se bo vmešal v vaše zadeve.“

„Ne govorite mi tega,“ dene don Čičon zelo nejevoljen. „Bodite župnik, don Peregrin, a ne prerok.“

Župnik dvigne roko, prime se za sive lase na sencih, s prstom tresoč govori: „Poslušajte mojo prerokbo! Bele imam lase, in s temi morem prerokovati. Ne govorim z vami več o cerkvi, dokler

Afganom pa Šigean. Kitajci že slutijo, kaj da Rusi nameravajo in zatorej že zbirajo vojsko ob meji.

Italija. Katoliki so zmagali z veliko večino 2000 glasov pri administrativnih volitvah v Neapolju. Ta svoj uspeh dosegli so s tem, da so šli složni v volilni boj. Uspeh v Neapolju bo dal pogum tudi katoliški stranki v drugih mestih, da bodo z večjo odločnostjo nastopila povsod.

Maroko. Pogajanja konzulov v Tangeru ostala so brez vsakega uspeha. Francoski konzul se neče dalje pogajati, ker Španija ni za skupno postopanje. Položaj je pa v Tangeru vedno nevarnejši. Vstajniki dobivajo pogum, videč, da sultanove čete jim niso kos in da evropske države niso jedine. — Po Tangeru se govori, da so maročanski ministri dobili 50.000 frankov od francoskega diplomatskega zastopnika, da niso podpisali trgovske pogodbe z Anglijo. To novico so pa morda razširili Angleži.

Izvirni dopisi.

Z Goriškega, 12. avgusta. (Prvi katoliški shod v Ljubljani in „Nova Soča“.) Da se bode rovalo proti prvemu slovenskemu katoliškemu shodu tudi zato, ker pri tistem ne bodo imeli naši „prvaki“ prve besede, to smo dobro vedeli; ali da se bode nasprotnikom pridružila tudi „Nova Soča“ na takšen način, kakor je to storila v svoji 31. in 32. številki, t. i., bi še tisti ne bili verjeli, kateri jo smatrajo še vedno za pravi „katoliški list“. Zato torej, ker se „Nova Soča“ in tovariši bojé, da bi obrekovani napadeni duhovniki utegnili „zlorabiti“ prvi slovenski shod v svoje strankarske namene na Goriškem, zato ker ta shod „ne le obrodi nikakoršnega dobrega sadu za deželo Goriško, marveč bo povod le novim prepričanjem“ itd., „zato naj se gospodje v Ljubljani kar nič ne čudijo, da v narodnih krogih na Goriškem opažajo veliko nezaupnost in hladnost do prvega katoliškega shoda“ itd. Tako piše „Nova Soča“ v 31. številki.

Ker se ne bode zgodilo, da bi nekateri zlorabili ta shod v svoje spletkarske namene, zato se pa vsi domoljubi po Goriškem, ki ne zajemajo svojih pojmov v „krščanski ljubezni“ in krščanskih nauk iz predalov „Nove Soče“, srčno veselé tega shoda. S takšno pisavo omenjeni list največ le sam sebi škoduje, zato ga je neki njen naročnik imenoval za zdaj „malum necessarium“, ali potrebno zlo, dokler ne dobimo boljšega. Velik del naročnikov plačuje „Novo Sočo“ bolj zaradi domačih novic, kakor zaradi njene politike, katere nikakor ne odobrava. Zato pa nas veseli, da je g. dr. J. Pavlica razposlal te dni krasno „poslanico Slovincem“ po Goriškem v mnogoštevilnih iztisih, ki se je razdelila vsem, ki so dobre volje, da zvedó, kaj hoče prvi katoliški shod. Ista poslanica je ponatisnena iz „Rim. Katolika“, stran 208—211. Komur ta krasni, z veliko bistrumnostjo pisani članek ne ugaja, temu ni pomagati. Ker ni mogla „Nova Soča“ tega izvrstnega spisa prezreti, je iztrgala iz njega nekatere njeje neveselne stavke, da jih postavlja priprostejšim čitateljem na posmeh, kakor bi ne bili resnični in le narod sramoteči!

Kako jej je pri sren ta prvi slovenski katoliški shod, je razvidno iz iste 32. številke, kjer govori

sami ne pridete k meni, in z menoj o cerkvi govorite. . . .“

V tem pride Čičonova žena, dona Kamila. Župnik dene, obrnivši se k nji: „Prišel sem, da govorim z vašim možem, ker gre za njegovo dobro ime, za njegovo dolžnost, ali on se odtaguje z izgovori. . . .“

„Oprostite!“ pade v besedo don Čičon. „To niso izgovori. Vi ste, gospod župnik, ki človeka begate, in zdaj pojdeto praviti vasi, da se izgovarjam.“

„O to ne! Povedal sem vam svoje mnenje, storil sem svojo dolžnost, pa med štirimi očmi, pri zaprtih vratih, in stvar ostane med nami. In da mi besed ne boste presukavali, ponovim še enkrat, vpričo Kamile: Vino je krivo, da se je zgodila nesreča. Zdej si pa v glavo ubijate, da kar nič ne boste škode popravili. Videli boste, da uprav vino vas bo teplo.“

„Gospod župnik, to mu tudi jaz zmiraj pripovedujem“, pristavi Kamila.

„Ti pa le tibo bodi,“ odreže se mož. „Tvojega sveta ne potrebujem.“

Župnik se poslovi hladno, in trdno sklene, da ne stopi več v to hišo, dokler se grešnik ne poboljša. V skrbéh stopa proti župniji, ter jih ne pazi, ki ga pozdravljajo. (Dalje sledi.)

ob istem shodu še le na 3. strani in 4. predalu in to z drobnim tiskom. Druge veliko manj važne zadeve pa donša na prvi strani v dolgih člankih. Tako n. pr. Spinčičevo zadevo preleva že par mesecev zaporedoma, da se nam mora že gabit, ako ravno priznavamo Spinčičevo požrtvovalnost za domovino. Očitno je, da se „Nova Soča“ boji za svojo prihodnost in poštenega peresnega boja. Da bi pa goriški „naprednjaki“ oplašili one, ki so namenjeni v Ljubljano k shodu, raznesli so neverjetno vest, da ne bodo obiskovalci shoda varni življenja, ker utagnejo bombe (!) pokati, katere pripravljajo na skrivnem slovenski „radikalci“!* Če tudi tega ne verujemo, vendar znači vskipeli žolč nekaterih liberalcev, katerih pa po mnenju goriškega „moniteura“ nikjer ni!

Vkljub vsemu temu od strani „neliberalnih liberalcev“ bode šlo tudi z Goriškega razmerno veliko število duhovnikov in laikov na shod, kajti razposlana omenjena krepka poslanica je mnoge vnela za potovanje na prvi slovenski katoliški shod, in tako bode „Nova Soča“ dosegla ravno nasprotno vspehe, kakor namerava s svojimi dražilnimi članki. Pa bodi dovolj o tej razposajenosti „Nove Soče“.

Pa tudi v vnanji politiki drugih držav ima „N. S.“ druge pojme in nazore, kakor jih imajo navadno krščanski domoljubi. Nedavno je namreč grajala francoske škofe, katerim je pisal papež Leon XIII., da naj priznajo sedanjo republikansko državno obliko, a da tisti vkljub papeževi zapovedi nasprotujejo republikli!

„Nova Soča“ bi morala pač vedeti, da francoski škofje z duhovščino nikakor ne nasprotujejo republikli kot takšni, ampak le njenim krivičnim zakonom, s katerimi tirauzjuje vest in vero francoskih katolikov, kajti priznanje francoske republike nikakor ne pomenja, da bi se morala cerkev udati brez-pogojno njeni krivični postavodaji!

*) To nam je popolnoma novo in morda le nespametna šala. Op. vred.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VII. velika skupščina

dné 28. julija 1892 v Postojni.

(Dalje.)

Tajnikovo izvestje slóve:

Slavna skupščina!

Velespoštovane dame, častiti rojaki!

1. Gotovo ni malenkostna zadeva, ki je zbrala danes toliko slovenskega sveta v tem široznem trgu slovenskem. Privabila nas je vse vodilna zvezda, katera pripelje naš ljubljani narod k pravi krščanski omiki, k večji samozavesti, k jekleni značajnosti in tako k lepši bodočnosti — ta zvezda je: dobro urejeno slovensko šolstvo na versko-narodni podlagi. Nepoznalec slovenskih razmer bi se čudil — ko uprav to povdarjam — misleč, da imamo svoje šolstvo tako uravnano, kakor je to mej omikanimi narodi običajno; a žal! moramo mu mi odvrniti: da našo zvezdo otemneva dvojni oblak, jeden se vzdiguje od jugozapada od naših sosedov ob Jadranskem morju, drugi privihra od nebotičnih gorâ naših severnih sosedov. V sredi mej temi orjaki giblje se naš čil žilav rod, delujoč i trepeč, le malokedaj se radujoč, ker je odkazan na svoje skromne moči, ker pogreša zaslonbe zemeljskih mogočnjakov. Rod naš z vsemi silami teži za kulturo, a zavir mu je prestajati obilo. Vse te megle bi si rad prepodil in za to se zaupno ozira v take pomočnike, ki so mu že pred tisoč leti pokazali pravo pot k krščanski omiki in resničnemu napredku. Družba, ki se imenuje po prvoučiteljih slovanskih „družba sv. Cirila in Metoda“, postavila si je nalog po svojih skromnih močeh dosežati na prosvetnem polju isti smoter, za kateri sta se znojila sveta blagovestnika — to je krščanska vzgoja in izobraženje slovenske mladine s pomočjo mile materinščine. Ker vsa slovenska mladež — osobito ob periferiji našega ozemlja — ne uživa še te dobrote, zato skuša naša družba, ki je bila osnovana uprav v obrambo naše dece, odpomoči temu preobčutnemu nedostatku. To je pred očmi družbinemu vodstvu, katero danes že sedmič stopa pred Vas, čč. skupščinarji in družbeniki, da Vas obvesti ob svojih naporih in sploh o društvenem gibanju. Ako vodstveni izvestitelj seže v zadnjo upravno dobo, ne kani Vam opisavati vsega, kar je bilo vodstvu prerешetavati, ker bi bilo za današnji shod preobširno. Upam, da čč. skupščinarje zadovoljim, ako načrtam družbino gibanje le v glavnih obrisih.

2. Lanska skupščina se je z nepričakovanim sijajem izvršila dne 26. julija v gostoljubnem Kameniku; poročilo o njej najdejo čč. družbeniki v „Vestniku“ V. Pri tem zborovanju je bila izstopivša tretjina odbornikov zopet soglasno poklicana v vodstvo, kateremu je reševati društvene zadeve. V to svrhu se je v zadnji upravni dobi vodstvo sošlo k jednajstim sejam, in sicer je bila: XLVIII. — oziroma 1. seja pretekle dobe — dné 5. avg. 1891; XLIX. dné 23. septembra; L. dné 4. novembra; LI. dné 2. decembra 1891; LII. dné 13. januarija 1892, ki je bila seja ožjega odbora, in istega dné potem LIII. plenarna seja; LIV. dné 24. februarija; LV. dné 12. marca zopet seja ožjega odbora; LVI. dné 11. maja; LVII. dné 25. junija in LVIII. dné 13. julija. Tu so se reševale prošnje in vloge ter osobito zadeve družbinih šolskih zavodov, istotako so se odobrili koraki, ki jih je moralo pri nujnejših stvareh storiti društveno upraviteljstvo, kakor sta v glavnih točkah že sproti objavljala čitajočemu občinstvu naša dnevnikarji in po njiju tudi drugi naši časopisi. (Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 16. avgusta.

(Katoliški shod v Cirknici) Včeraj popoldne ob 4. uri se je vršil posebno slovesno in spodbudno javni pripravljalni katoliški shod v Cirknici v prostorih cirkniškega župana g. Ivana Žitnika. Prostorina dvorana je bila v ta namen posebno ukusno ozaljšana s podobo papeževo, cesarjevo in dr. Jan. viteza Bleiweisa. Že davno pred določeno uro so bili prostori v dvorani popolno natlačeni; mnogo ljudstva pa je bilo še zunaj, ki bi se bili radi udeležili lepega shoda, pa neso mogli v dvorano. Predsednik shodu je bil soglasno izvoljen preč. g. dekan F. Kunstelj, podpredsedniki so bili izvoljeni gg. Janko Leban, nadučitelj v Begunjah, Franc Ottoničar, občinski svetovalec, in M. Završnik, občinski svetovalec. Zapisnikarja sta bila gg. Ivan Bonač, trgovec v Begunjah, in Fr. Tratnik, trgovec v Dolenji Vasi pri Cirknici. — Po iskrenem pozdravu gospoda predsednika spregovori prvi g. dr. V. Gregorič ter na podlagi načrta resolucij, ki se predloži katoliškemu shodu, zanimivo pojasnjuje namen I. slov. katol. shoda. — Za njim je poljudno govoril g. A. Kalan o katoliški zavesti ter z mnogimi vzgledi iz življenja pojasnjeval, kako častno je za katoličana, da se zaveda svojega katoliškega prepričanja; poudarjal je zlasti, da bodo splošno oni najboljši gospodarji in narodnjaki, katere prešinja živa katoliška zavest. — G. deželni poslanec Ignacij Žitnik je govoril o gospodarskih razmerah. Poslušalci večinoma kmetovalci so z velikim zanimanjem poslušali to poljudno narodnogospodarsko razpravo. — Po dovršenem redu se posestnik g. Ivan Korče v iskrenih besedah zahvali lokalnemu pripravljalnemu odboru, zlasti gg. govornikom za vzorno osnovanje katol. shoda v Cirknici; izrazil je željo, naj bi besede na shodu govornje padle kot seme na dobro zemljo ter obrodile obilno sadu. — Nato je gospod predsednik z navdušenimi slava-klici na papeža, cesarja in na knezoškofa ljubljanskega sklenil lepo zborovanje ob 7/7. uri zvečer. Uzoren red, ki je vladal na shodu, in veliko zanimanje, katero so kazali Cirkničanje za shod, daje jim najlepše spričevalo vrlih zavednih katoliških mož. Slava jim!

(Pripravljalni katol. shod na Vrhniki) vršil se bo v nedeljo dné 21. avgusta najbrže pri podružnični cerkvi presv. Trojice. Med drugim bodeta na tem shodu govorila tudi gg. poslanca Klun in Povše.

(Na deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu) pri Novem Mestu, kjer se prične šolsko leto 1892/93 dné 3. novembra 1892, izpraznjenih je pet deželnih ustanov in več mest za plačujoče učence. Prošnje naj se pošljejo do 8. septembra vodstvu omenjene šole na Grmu.

(Osební promet na gorenjski železnici) Ker je bilo v nedeljo in včerajšnji praznik jako lepo vreme, odpeljalo se je iz Ljubljane nenavadno veliko izletnikov po gorenjski državni in kamniški železnici. Z božjepotniki na Brezje je bilo do 7000 oseb. Zjutraj in zvečer sta vozila po dva vlaka. Promet se je vršil sicer v redu, le o tem smo čuli mnogo pritožb, da državna železnica nima na razpolaganje več za ljudi primernejših voz, kakor so takozvani vojaški vagoni.

(Ogenj.) Z Vranskega se nam piše: Dne 14. t. m. predpoldnem okoli 10. ure je nastal ogenj pri veleposestniku g. E. Šavru v Tržci blizu Vranskega trga. Goreti je začelo v hlevu in nagloma je bilo vse poslopje v ognju. Hvala vrlemu gasilnemu društvu pod vodstvom gosp. Oseta, ki je ukrotilo divji element, da ni uničil vse vasi. Pomagali so tudi drugi gospodje in ljudje z Vranskega.

(Uboj.) Piše se nam iz Planine: V nedeljo, 14. t. m., je šel zgodaj zjutraj logarski pomočnik kneza Windischgrätza, Peter Kunc, na lesičji lov v Rakovski grič blizu vasi Slivice, unške župnije. V gozdu se je najbrž sešel s kakim lovskim tatom, kateremu je hotel vzeti puško in ga zgrabiti. A tat je bil urnejši in ustrelil Kunca, ki je na mestu mrtev obležal. Nekaj svinčenih zrn je šlo naravnost skozi srce. Zločinec je še neznan. Kunc je bil zelo vesten paznik in sicer redeu in pošten človek. Morda ga smrt ni našla nepripravljenega.

(Visoka starost.) Iz Kokre se nam piše: Tukaj je umrl 12. t. m. Gašper Koder, najstarejši mož v župniji. Praznoval je leta 1878 zlato, leta 1888 demantno poroko. Rojen je bil 4. januarja 1803.

(Veliko pohujšanje.) Včeraj, Velikega Šmarna dan, so delali mestni delavci nov tlak poleg nove mestne vojašnice v Travniških ulicah. Prav zraven na nasprotni strani stoji cerkev Jezusovega Sreca, kjer je bil ta dan velik šohd romarjev iz raznih krajev. V cerkvi je bila pridiga, ljudstva polna cerkev, tako, da jih je mnogo moralo pri odprtih vratih zupaj stati, da so slišali pridigarja. Kakih 20 korakov proč so pa nov tlak delali: kurili, mešali, da je smrdelo in kadilo se daleč okrog; vozili prst, žvižgali, peli, kleli in klafali na glas, da so ljudje pri vratih morali vse ob enem slišati, pridigarja in te „krščanske delavce“. Kaj si mora ljudstvo misliti o ljubljanski mestni gosposki, ko vidi tako gurnobo razdejanja na Gospodov dan? Pred nekoliko meseci je bilo brati po časnikih, da je prišlo na vojaška oblastva povelje, naj bolj skrbé za povzdigo verskega čuta pri vojski; ta današnji prizor pa je moral vse vojake v veri jako utrditi! Ljubljancem pa so gotovo še toliko katoliški, da kaj takega ne bodo trpeli v mestu. Pričakujemo, da se najde kakov mestni odbornik, da spravi to stvar na dan; če se ne bo zgodilo, bomo vsaj videli, kakošnega duha možje sedé v mestni hiši. — Naša društva pa, ki po svojih pravih morajo skrbeti tudi za katoliško prepričanje, naj storé svojo dolžnost in poravnajo ta madež, kolikor je mogoče. Vemo, da ne bodo nobeden hotel odgovoren biti, a zadosti slabo je, če gospodar, ki plačuje, nima toliko moči, da bi mogel svojim delavcem ukazovati. Pri vsej tej žalostni dogodbi je bilo tolažilno le to, da se ti mestni delavci bili, tujci, ker govorili so slabo nemško in nekako slovansko zmes, ker smo prepričani, da poštenih Slovencev bi ne bili spravili k delu na Velikega Šmarna dan. Meščanje pa naj poskrbé, da se ta nečast, Mariji storjena, dostojno popravi in nadomesti. —č.

(Poučarjen petdesetak) je dne 12. t. m. oddal neki neznan človek od 40 do 50 let v krčmi Franca Jermana v Radomljah. Tujec govori italijanski in slabo slovenski.

(Deželnozborna volitev na Koroškem.) Iz Celovca se nam piše: Liberalci se o kandidatu za deželnozbornsko dopolnilno volitev ne morejo zjediniti, dasi je „oče Laks“, katerega so bili naprosili „bauernbundarji“, naj izreče „odločilno besedo“,

koga hoče imeti za svojega naslednika, že spregovoril v tej zadevi! Najbrž bo prodril trški župan Zikmundovsky, a ne brez nasprotstva! Odločiti hočejo o tem še-le na dan volitve, pri posvetovanju, ki se ima vršiti pred volitvijo. — Kot jako značilno za koroške razmere v obče in za „delavnost“ takoznane „konservativne stranke posebej“ bodi mimogredé omenjeno, da glasilo te stranke, „Kärntner Volksblatt“, doslej niti besedice ni črhnil o dopolnilni volitvi. Komentara ni treba.

—rj—

(S Koroškega) se nam piše: Dne 9. avgusta je utonil pri Kaplji v Rožni dolini v Dravi posestnik M. Dovjak po domač Reponjak iz Kaplje. Dovjak, ki je delal pri vravnovanju Drave, se je vozil po čolnu preko vode, a skočil predaleč od brega iz čolna, prišel na pesek, ki se je udrl, ter se tako potopil. — Te dni so v Celovcu zaprli staro beračico zaradi beračenja na cesti. Pri beračici so našli za 99 gl. 37 kr. „drobiža“, namreč krajevarjev, desetih in dvajsetih.

(Občinske volitve v Zagrebu.) V petek je volil drugi razred II. okraja. Izvoljeni so trije vladni kandidati, ki so dobili po 124 do 131 glasov, opozicijski pa po 85 do 81. V soboto je volil prvi razred II. okraja. Od 41 volilcev jih je prišlo volit 39. Vladni kandidat Matunci je dobil 20 glasov in je torej izvoljen, opozicijska kandidata Hirschl in Vojaković in vladni kandidat Jonas so dobili po 19 glasov, torej bodo med temi tremi ožja volitev.

(Pri občinski volitvi) v Stražišču v kranjskem okraju je bil izvoljen županom Franc Šiferer, svetovalci pa Luka Smid, Franc Resman in Franc Porenta.

(Pevsko društvo „Lira“) v Kamniku je minolo nedeljo praznovalo svojo desetletnico, katere se je udeležilo 30 članov „Slavca“ iz Ljubljane, 34 članov društva „Hajdrih“ s Proseka, 20 članov „Bralnega društva“ iz Kranja in 6 članov društva „Adrija“ iz Barkovelj. Pri dohodu so bili vsi pevci okrašeni s šopki, „Slavčeva“ zastava z lepim trakom. Koncert je bil ob 4. uri v g. Fišerja restavraciji. Isti dan je v Kamniku zborovala zveza kranjskih gasilnih društev. Obširnejše poročilo nam je obljubljeno.

(Število zdravnikov v Avstriji.) Zdej Avstrija broji 9095 zdravnikov, brez vojaških, in sicer na Dolenjem Avstrijskem 2209, na Češkem 2013, v Galiciji 1038, na Moravskem 782, na Štajerskem 766, na Tirolskem 605, na Gorenjem Avstrijskem 521, v Šleziji 191, na Koroškem 141, v Dalmaciji 139, na Solnograškem 137, na Primorskem 134, na Kranjskem 118, v Bukovini 105, na Preddarelskem 81, v Istri 76 in na Goriškem 59.

(Vabilo) k veselici, katero priredi „Bralno društvo“ pri sv. Juriju ob Ščavnici v nedeljo, 24. avgusta t. l., v šolskih prostorih s sledečim vspeedom: 1. F. S. Vilhar: „Triglav“. 2. Pozdrav. 3. „Urno naprej“, koračnica. 4. Slavnostni govor. 5. L. Hudovernik: „Naša zvezda“. 6. Deklamacija. 7. „Materino žalovanje“, narodna pesem. 8. „Dobro jutro“, igra v 2 dejanjih, med igro sviranje z lokom. 9. „Slovo od doma“. 10. Slučajnosti. 11. Prosta zabava v narodni gostilni. Začetek ob polu 4. uri. Vstopnina 10 kr. K obilni udeležbi vabi

ODBOR.

(Vabilo.) Podružnica sv. Cirila in Metoda za Ajdovščino in okolico bo imela v nedeljo 21. t. m. občni zbor ob 4. uri popoldne v prostorih rokodelskega društva v Ajdovščini. Dnevni red:

1. Pozdrav načelnikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Polaganje računov. 4. Volitev novega odbora. K obilni udeležbi vabi načelništvo.

Telegrami.

Pariz, 15. avgusta. Višjega računskega častnika Meyerja so zaprli, ker je na sumu sokrivde goljufije pri vojaških dobavah.

Peterburg, 15. avgusta. Po uradnih poročilih je včeraj umrlo za koleru v Peterburgu 13 oseb, v Moskvi dne 12. t. m. dve osebi. — Cesar je ukazal, da vsled boleznih letos odpadejo večje vaje za posadki v Kuas-nemselu in Ustjihori.

Novi Jork, 15. avgusta. „Herald“ poroča iz Trinidada, da so vstaši v Venezueli vzeli mesto Ciudad-Bolivar.

Sao Paolo, 14. avgusta. Arabci so pobili kongiško armado pri Benakambi, Le dva Evropca sta ušla.

Umrli so:

11. avgusta. Ana Jager, hlapčeva hči, 19 dni, sv. Petra cesta 37, atrofi.

12. avgusta. Matija Matjan, zasebnik, 86 let, Dunajska cesta 16, marasmus senilis. — Janez Rozman, delavčev sin, 2 leti, Karlovska cesta 24, jetika.

Tujci.

12. avgusta.

Pri **Matiju**: Boehm, trgovec, z rodbino; Müller, slikar, iz Draždan. — Grillanz; Kuralt, kapelan mornarice, iz Pulja. — Supančič, zasebnik, iz Ljubljane. — Kresse iz Hamburga. Vrevo, kanonik, iz Zagreba. — Scheer iz Krumpendorfa. — Eschner, inženir, z rodbino, iz Spod. Šiške. — Kramer, trgovec, iz Boglara. — Cassatti, poročnik; Wagner, avskultant, iz Gradaca. — Stern in Bassich z Reka. — Illicher; dr. Escher, primarij, s soprogo; Radl, inženir, iz Trsta.

Pri **Sonu**: Goldschmid; Bergman, trgovec, s soprogo; Schuster, ravnatelj, z Dunaja. — Tomassi, Walmarin, Jami iz Trsta. — Bakič; Barac, ravnatelj, z Reke. — Mandel iz Prage. — Facini, profesor, s soprogo, iz Spljeta. — Hofbauer, oskrbnik, iz Gorenjega Grada. — Häemerle, nadporočnik, iz Zadra. — dr. Veseli, odvetnik, iz Novega Mesta. — Buchdek iz Opave. — Sušnik iz Škofje Loke.

Pri **Južnem kolodvoru**: Schulz z Reke. — Geller s soprogo iz Kapfenberga. — Härter, poštar, in Ribano z Dunaja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur
		razmera v mm	topoterna po Celsiusu			
7. u. zjut.		738.0	13.8	sl. svzh.	megla	
15. 2. u. pop.		737.6	26.8	"	jasno	0.00
9. u. zveč.		739.1	19.0	sl. vzh.	"	

Srednja temperatura 17.2°, za 2.6° pod normalom

Zahvala.

Za presrečno sočutje mej boleznijo in o smrti našega nepozabnega očeta, tasta, deda in pradedga gospoda

Matije Mathian-a,

za mnogobrojno udeležitev pri pogrebu in za lepe darovane vence izrekamo s tem svojo najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 16. avgusta 1892.

Žalujoči ostali.

Dunajska borza.

Dne 16. avgusta

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gl. 50 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 " 20 "
Zlata renta 4%, davka prosta	114 " — "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 55 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gl.	999 " 1 " 1/2 "
Kreditne akcije, 160 gl.	316 " — "
London, 10 funtov strl.	119 " 55 "
Nápoleondor (20 fr.)	9 " 49 "
Cesarski cekini	5 " 67 "
Nemških mark 100	58 " 55 "

Dne 13. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	111 gl. 80 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 45 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gl.	140 " 25 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gl.	150 " 75 "
Državne srečke l. 1864., 100 gl.	184 " — "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma " " 4 1/2%	100 " 10 "
Kreditne srečke, 100 gl.	192 " 75 "
St. Genois srečke, 40 gl.	63 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gl.	22 gl. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gl.	17 " 30 "
Rudolfove srečke, 10 gl.	25 " — "
Salmove srečke, 40 gl.	62 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gl.	59 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	154 " — "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2805	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	102 " — "
Papirni rubelj	1 " 21 1/2 "
Laških lir 100	45 " 85 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile št. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje kapitalov priporočamo:

4% bolzansko-meranske prioritete.

4 1/2% gallškega zemljiškega kreditnega društva zastavna pisma.

4% duhovsko-podmokelske (Dux-Bodenbacher) srebrne prioritete.

150.000 goldinarjev

dobi se z jedno

kreditno promeso

à 4 1/2% gl. in 50 kr. kolek.

Žrebanje dne 1. septembra!